

מסננת הזיכרון בפעולתה

אשכול היה רק הקטן ששבר את גב הגמל ושיחרר את זנב צמרת מפא"י, המקורבת לו ביותר. צמרת זו לא היתה מעזה להכריחו לוותר על תפקיד שר הביטחון, אילו לא חשה, שהחרב מונחת על ה"צוואר האומה. אשכול, מגד שני, לא היה מסכים להייה מושפל על ידי שותפיו, אילו חש שהוא מוביל את העם אל חוף מבטחים.

אגב, כיום נראה לנו מהלך ה"פתיחה של חיל האוויר כמעשה גאון. ני. אולם היה זה הימור, על כל הקופה". אילו נתגלתה ההתקפה ב"ראשיתה היה נצחוננו נקנה, במקרה הטוב ביותר, במחיר דמים כבד ביותר.

כמו כן יש לזכור, שאשכול תקף את טבקר הסוכנות, אמיל שמורק, על גילויי שחיתות בקרב שבדי הסוכנות היהודית וקבע, "גורמה ח" דשה": לא תחסום שור בדישו. שנים אחדות לאחר מכן חולץ אשכול ממעשה מבין על ידי שר המשפטים, פ. רוזן, שהגדיר את מעשה שר האוצר כ"פגם אסתטי ולא אתי". כמו כן היה אשכול בין יוזמי הדחתו של פנחס לבון ויחד עם זאת היה בין יוזמי זיכוי על ידי ועדת השבעה.

אין בדעתי להמעיט בזכויותיו של אשכול כאדם וכראש ממשלה, אבל יש להזהר מיצירת מיתוסים חד-צדדיים, שאינם הולמים מדינה דמו-קרטית.

יצחק צ'נדל
ה"ר מוצקין, חוסה

ברצוני להתייחס למאמרה של הד"ר ברשם: "האיש שנעשה לו עוול". תמונה באיו מהירות פועלת מסננת הזיכרון לבני האידיאליזציה של ה"עבר הקרוב".

תקופת ההמתנה שלפני מלחמת ששת הימים לא היתה פרי מדיניות מחושבת, אלא תוצאה עגומה של הסכנות ראש ממשלתנו. מספיק ל"קרוא באזנה שטחי בעתונות הימים ההם, כדי להווכח, שרווחת בציבור תחושה אובדן דרך וחשש, שמא יתגלה אשכול כאדוארד בנש בכה"דורח ישראלית. הגמגום האומלל של